

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
معاونت ترویج

نشریه ترویجی

آشنایی با اصول پرورش بو قلمون

سازمان جهاد کشاورزی استان قم
مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی
۱۳۹۴ زمستان

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

مخاطبان نشریه :

- پرورش دهنگان بوقلمون بصورت سنتی، نیمه صنعتی و صنعتی
- سایر علاقه مندان به پرورش طیور

خوانندگان گرامی، شما با مطالعه این نشریه :

- به اهمیت پرورش طیور از جمله بوقلمون پی می برید.
- با جایگاه و تجهیزات پرورش بوقلمون آشنا می شوید.
- با اقدامات اولیه جهت ورود پولت ها به سالن پرورش آگاهی می یابید.
- با اقدامات اساسی مدیریت پرورش در طول دوره آشنا می شوید.
- با انواع بیماری های متابولیک و تغذیه ای بوقلمون آشنا می شوید.

عنوان :

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

نویسنده کان: سید محمد هاشمی و مرتضی یکی از اعضای هیئت علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قم

ویرایش و ساده نویسی مطالب: حسن پور محمدی

ناشر: مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی سازمان جهاد کشاورزی استان قم

اداره رسانه های آموزشی

تهیه شده در:

کانون آگهی تبلیغاتی زاوش

طراحی و چاپ:

زمستان ۱۳۹۴

زمان انتشار:

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

فهرست مطالب

۴	مقدمه
۵	جایگاه و تجهیزات پرورش بوقلمون
۶	تهویه
۹	دلایل افزایش گاز آمونیاک
۱۰	مدیریت آمونیاک در سالن
۱۰	اقدامات اولیه جهت ورود پولت ها به سالن
۱۳	چند توصیه در مورد نور سالن
۱۳	مدیریت پرورش
۱۵	نوك چینی
۱۵	قطع تاج و ریش
۱۵	قطع ناخن
۱۵	قطع پر
۱۶	تغذیه بوقلمون
۱۹	عوامل مؤثر بر رشد
۲۲	پرورش گله های مولد
۲۲	کترل وزن گله های مولد
۲۲	کترل نور در سالن گله های مولد
۲۴	تعیین جنسیت بوقلمون
۲۴	جفتگیری
۲۴	تلقیح مصنوعی
۲۵	بیماری های متابولیک و تغذیه ای بوقلمون
۲۷	منابع مورد استفاده

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

مقدمه

بوقلمون مانند مرغ از دسته طیور سریع الرشد می‌باشد. در سال‌های اخیر پرورش بوقلمون به منظور تولید بخشی از پروتئین جامعه رواج پیدا کرده است. منشاء بوقلمون قاره آمریکا می‌باشد ولی هم‌اکنون با انتقال آن به کشورهای اروپایی و آسیایی در جهان شناخته شده می‌باشد. بوقلمون نژادها و سویه‌های مختلفی دارد و نژاد برونز آمریکایی و سفید هلندی از معروف‌ترین نژادها می‌باشند. لاشه این پرنده، ۶۰ درصد گوشت سفید و ۴۰ درصد گوشت قرمز دارد. بوقلمون‌ها بسیار اجتماعی هستند و در حالت انفرادی تحت استرس قرار می‌گیرند و بسیار پر سر و صدا هستند. بوقلمون‌ها در فواصل معین سرفه و عطسه می‌کنند و دم خود را تکان می‌دهند.

گوشت بوقلمون نسبت به گوشت مرغ و گوسفند چربی کمتری دارد و بنابر این در زمان پخت افت کمتری پیدا می‌کند. در حال حاضر گوشت بوقلمون دیگر کالایی لوکس به حساب نمی‌آید و این موضوع به دلیل پرورش صنعتی آن می‌باشد. در کشور ما نیز مصرف گوشت بوقلمون نسبت به سال‌های قبل افزایش یافته است.

در این نشریه اطلاعات لازم در رابطه با اهمیت، جایگاه و تجهیزات و اقدامات اساسی در طول دوره پرورش بوقلمون ارائه می‌گردد. امید است مطالب آن مورد استفاده شما پرورش دهنگان و همچنین سایر علاقه مندان این حرفه قرار گیرد.

جایگاه و تجهیزات پرورش بوقلمون

پرورش بوقلمون به سه شکل بسته، نیمه بسته و پرورش در مرتع انجام می‌شود. در حالت بسته بوقلمون‌ها تنها در سالن پرورش مستقر هستند و در سیستم نیمه‌بسته و یا پرورش در مرتع، بوقلمون‌ها امکان چریدن در فضای بیرون را دارند. معمولاً بوقلمون را بصورت گله‌های نرو ماده و بصورت مجزا پرورش می‌دهند. زیرا میزان رشد در نرها بیشتر از ماده‌ها می‌باشد و پرورش جدأگانه به لحاظ مدیریتی و تغذیه‌ای اهمیت پیدا می‌کند (اليته در ایران و در بسیاری از واحداها به دلیل سختی تفکیک جنسیت، پرورش توأم نرو ماده انجام می‌شود).

بوقلمون‌ها تا سن ۶ هفتگی در سالن‌های اولیه و پس از آن در سالن‌های رشد پرورش می‌یابند. مساحت مورد نیاز برای پرورش صنعتی بوقلمون تا هشت هفتگی یک متر مربع برای ۱۰ جوجه بوقلمون جوان (پولت)، از ۸ تا ۲۱ هفتگی ۲ متر مربع، از ۲۱ هفتگی به بعد هر ۱۰ بوقلمون $2/5$ متر مربع فضا نیاز دارند. در پرورش بوقلمون رعایت تراکم پرنده در سالن بسیار حائز اهمیت است. بستر و کف سالن بایستی ۵-۷ سانتی متر از پوشال پوشیده باشد و معمولاً بدلیل بیماری‌های تاول سینه و اختلالات کف پا، بستر میله‌ای یا سیمی توصیه نمی‌شود. سالن پرورش بایستی از لحاظ هوا (اکسیژن)، رطوبت، دما و نور کنترل شود و شرایط مناسب فراهم آید.

پرورش بوقلمون در سیستم بسته

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

پرورش بوقلمون در سیستم نیمه بسته و در مرتع

تهویه

اصول تهویه به منظور تأمین اکسیژن، خروج گرد و غبار، آمونیاک و دیگر گازهای مضر در سالن انجام می‌پذیرد. به دلیل رشد سریع بوقلمون، نیاز به اکسیژن بسیار حیاتی است و هوای سالن بایستی از لحاظ دما، رطوبت و اکسیژن بهینه باشد. برای این منظور سیستم تهویه که از ورودی‌های هوا و هواکش‌ها تشکیل شده، وظیفه تنظیم هوای سالن را بر عهده دارد. سیستم تهویه دفع گاز آمونیاک و دی‌اکسیدکربن را هم بر عهده دارد. گاز آمونیاک عمدتاً از بستر و دی‌اکسیدکربن از تنفس بوقلمون‌ها و هیترهای گرماساز داخل سالن بوجود می‌آید.

منابع تولید رطوبت در سالن شامل بستر، تنفس و هوای ورودی می‌باشد (در سنین بالا و از سن ۱۲ هفتگی به بعد مهمنترین منبع تولید رطوبت، بستر می‌باشد). سیستم تهویه و سیستم گرمایشی با کملک هم مسئول خشک نگاه داشتن بستر می‌باشند. چنانچه به هر دلیلی بستر مرطوب شده و نهایتاً به حالت کیک در آید، مشکلات ناشی از بستر مرطوب مانند: افزایش آمونیاک سالن و مشکلات چشمی، عارضه تاول سینه و دیگر بیماری‌های مسری فراهم می‌آید. لذا بایستی در زمان ساخت سالن پیش‌بینی‌های لازم و دقیقی در خصوص سیستم تهویه بعمل آید.

یک سیستم تهویه مناسب بایستی این شرایط را داشته باشد:

۱) بستر را خشک نگاه دارد.

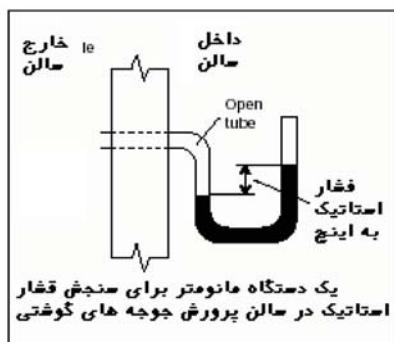

۲) موجب پخش و جابجایی دمای مناسب و یکسان در سالن بشود.

۳) هوای تازه متناسب با سن و تعداد گله تأمین نماید.

۴) باعث ایجاد کوران نگردد.

سیستم تهویه طبیعی برای پرورش ستی و کمتر اکراكم مناسب است، ولی در سالن های بسته، تهویه بصورت مکانیکی و با استفاده از هواکش ها و ورودی - خروجی هوا انجام می شود. بسته به اینکه هواکش ها دمنده یا مکنده باشند در داخل سالن فشار ثابت یا منفی بوجود می آید (اختلاف فشار را می توان با وسیله ای بنام مانومتر اندازه گیری کرد)

عنوان یک اصل کلی هوای ورودی به سالن نبایستی باعث بر هم زدن کلی دما و رطوبت مورد نظر در سالن شود. به همین دلیل طراحی سیستم تهویه یکی از اساسی ترین کارها است. در طراحی سیستم تهویه، شرایط آب و هوایی منطقه، تعداد پرنده و سن پرنده ها را بایستی در نظر گرفت. رطوبت نسبی داخل سالن باید بین ۵۰ تا ۷۰ درصد باشد. غلظت آمونیاک باید کمتر از ۲۵ قسمت در میلیون (ppm) و غلظت دی اکسید کربن کمتر از ۵۰۰۰ ppm (در برخی منابع ۳۵۰۰ ppm ذکر شده) نگه داشته شود.

بر اساس فصل سال و آب و هوای سیستم تهویه به سه شکل انجام می شود:

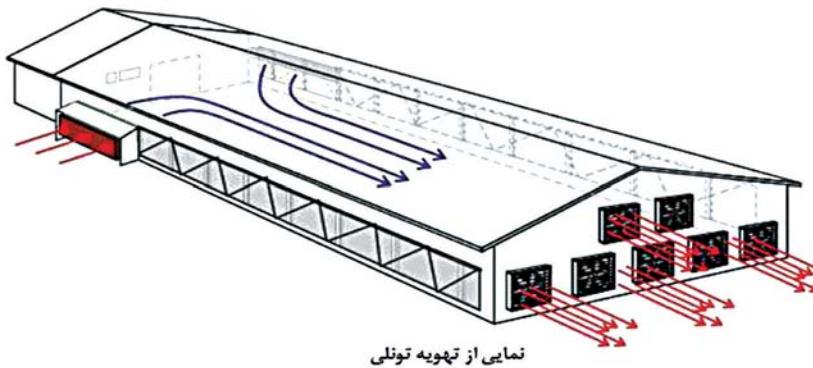
۱) **تهویه حداقلی**: برای سینین پایین و فصول سرد و عمدها برای تأمین اکسیژن و دفع گاز کربنیک کاربرد دارد. در این حال هواکش ها بصورت زمان بندی شده به کار می افتد و هر ۱۰ دقیقه یک بار کل هوای سالن را با هوای تازه جابجا می کنند.

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

۲) تهویه انتقالی: برای سینین بالاتر و وقتی که با زمانبندی هواکش‌ها نمی‌توان دمای سالن را کاهش داد و اکسیژن مورد نیاز را تأمین نمود. در این حال از هواکش‌های عرضی استفاده می‌شود.

۳) تهویه تونلی: استفاده از خاصیت خنک‌کنندگی باد برای کاهش اثرات گرمای بالا، در تهویه تونلی هواکش‌ها در یکی از دو انتهای عرضی سالن و دریچه‌های ورودی هوا در طرف دیگر قرار می‌گیرند. تهویه تونلی برای آب و هوای گرم مناسب است و برای اینکه کارایی لازم را داشته باشد بایستی عرض سالن از ۱۲ متر بیشتر نباشد.

نمایی از تهویه تونلی

در هوای بسیار گرم و در سیستم تونلی، پولت‌ها تمایل دارند به انتهای سالن (ورودی هوا) جایی که جریان باد به جوجه‌ها برخورد می‌کند بروند، چرا که خنک‌تر است. این موضوع باعث تراکم بالا می‌شود، لذا برای جلوگیری از این حالت در هر ۳۰ متر سالن، یک پارتيشن قرار می‌دهیم تا از مهاجرت پولت‌ها جلوگیری بعمل آید. اگر در هر پارتيشن هم تراکم در طرف خنک‌تر باشد، نشان‌دهنده سرعت کم هوا در سالن است که ناشی از ضعف فن‌ها و یا خاک‌گرفتگی فن‌ها می‌باشد.

در مقابل تهویه تونلی، تهویه عرضی را می‌توان نام برد. در این سیستم هواکش‌ها در یک طول سالن و ورودی هوا در طول دیگر تعییه می‌گردد. ورودی هوا باید مستقیماً روی روی هواکش‌ها باشد تا از کوران و جابجایی منطقه‌ای هوا جلوگیری شود. همچنین توزیع هواکش‌ها بایستی بگونه‌ای باشد که کل هوای سالن را جابجا نماید. تهویه عرضی برای

سالن‌های با عرض بیش از ۱۲ متر توصیه می‌گردد.

تعداد و قدرت هواکش‌های مورد استفاده با حجم سالن و تعداد مرغ‌ها یا بوقلمون‌های موجود باید متناسب باشد. در طراحی سالن پرورش بایستی با مهندسین مربوطه مشورت نمود.

تست جریان ورودی هوا از دریچه‌های ورودی با استفاده از دود

دلایل افزایش گاز آمونیاک

در پرورش بسته، مرطوب شدن بستر باعث متصاعد شدن گاز آمونیاک در سالن می‌گردد که بسیار مضر است. لذا عواملی که باعث افزایش رطوبت در سالن می‌شوند، بایستی کنترل گرددند. از جمله این عوامل می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- ۱- گرمای هوا
 - ۲- بالا بودن نمک در جیره
 - ۳- افزایش پروتئین و فیبر جیره غذایی
 - ۴- دان پلت
 - ۵- ناکارآیی سیستم تهویه و گرمایش
 - ۶- مواد خوراکی کپک زده
 - ۷- وجود استرس و بیماری در گله
- آمونیاک می‌تواند باعث عوارضی مانند کوری و التهاب ملتحمه چشم در گله شود. غلظت

بالای ۲۰ قسمت در میلیون (ppm) آمونیاک به خوبی به مشام می‌رسد و در غلظت‌های بالای ۵۰ ppm باعث تحریک چشم و کاهش عملکرد گله می‌گردد.

رطوبت بستر زیر ۳۰ درصد بسیار مناسب است ولی عملی نیست؛ زیرا بایستی گرما و تهویه زیادی بکار برد و یا اینکه تراکم را پایین آورد. از طرف دیگر رطوبت زیر ۳۰ درصد هم مسئله گرد و غبار را در سالن افزایش می‌دهد. بعنوان یک اصل کلی بستر با رطوبت میانگین ۳۵ درصد مناسب است، بطوری که با فشردن آن در دست به هم نچسبد. دمای زیر ۱۸ درجه تا حد زیادی باعث کاهش تولید آمونیاک می‌گردد.

مدیریت آمونیاک در سالن

- ۸-۵ سانتی متر بستر اولیه با کیفیت
- کاهش رطوبت سالن به ۳۵ درصد
- جلوگیری از ریزش آبخوری‌ها
- کاهش درجه حرارت سالن
- اسیدی کردن بستر (سوپر فسفات یا اسید فسفریک)
- تهویه کافی و با راندمان بالا

اقدامات اولیه جهت ورود پولت‌ها به سالن

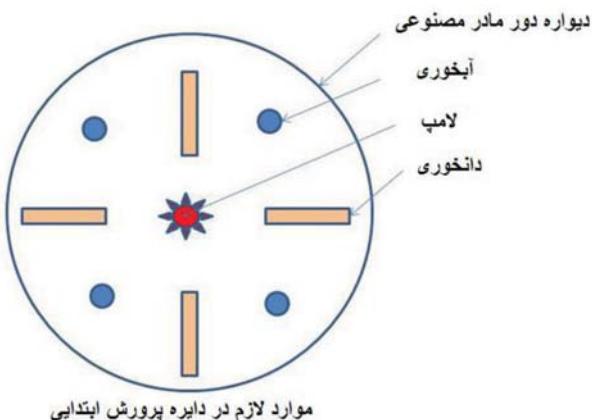
قبل از ورود پولت‌های بوقلمون، سالن بایستی بطور کامل تمیز و ضد عفونی شده باشد. نظافت فیزیکی و شیمیایی اولیه سالن و جلوگیری از ورود آلودگی در طول دوره پرورش (قرنطینه) از نکات مهمی است که مشکلات بهداشتی و بیماری را حداقل می‌کند و بایستی کاملاً مورد توجه قرار گیرد.

با استفاده از فرمالین و پرمنگنات باید سالن گاز داده شود و بعد از ۲۴ ساعت هوای سالن توسط هواکش از گاز تخلیه گردد. بستر پولت‌ها بایستی به ارتفاع ۸-۵ سانتی متر از نوع مناسب (خرده چوب، پوشال، کاه) و بدون گرد و خاک، آلودگی قارچی و خشک باشد.

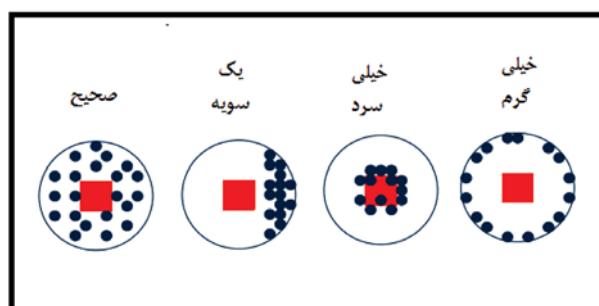
فضای مورد نیاز: فضای مورد نیاز بسته به جثه و اندازه بدن بوقلمون متفاوت است، ولی بطور میانگین هر بوقلمون گوشتی $2/0$ متر مربع فضای نیاز دارند. یعنی در هر متر مربع ۵

بوقلمون و در مورد نرهای سنگین در هر متر مربع ۳ بوقلمون پرورش می‌یابند. به لحاظ وزنی در هر متر مربع می‌توان ۳۲ تا ۳۵ کیلوگرم وزن زنده در نظر گرفت. در هفته اول که پولت‌ها وارد می‌شوند در هر متر مربع می‌توان ۴۰ تا ۵۰ پولت در نظر گرفت. در هفته اول پولت‌های بوقلمون در پن‌های تعییه شده در سالن که به شکل دایره می‌باشد، قرار می‌گیرند. این پن‌ها، دایره شکل از مقواهی موج دار به ارتفاع ۴۰ - ۳۰ سانتی‌متر درست می‌شوند و هر دایره ۴ متر قطر دارد. معمولاً در هر دایره ۳۰۰ پولت قرار می‌گیرد.

وضعیت دما: قبل از ورود پولت‌ها بایستی سالن را گرم نمود و دمای آن را به ۳۷ درجه سانتی‌گراد رساند و یا اگر از مادر مصنوعی استفاده می‌شود، بهتر است دمای کل سالن ۲۷ - ۲۶ درجه بوده و دمای زیر مادر مصنوعی ۳۷ درجه باشد. توزیع پولت‌ها در داخل دایره پرورش نشان‌دهنده وضعیت گرمایی آن می‌باشد (شکل زیر).

وضعیت نور: دو روز اول نبایستی نوردهی دائم باشد که مهمترین مزیت آن جلوگیری از پرخوری و بروز چینه‌دان آویخته می‌باشد. همچنین از آنجاکه خاموشی احتمالی در اثر قطع برق باعث استرس می‌شود، بایستی به خاموشی عادت داده شوند.

برای جلوگیری از بروز سکته یا مرگ ناگهانی در دوره رشد، بهتر است بعد از ۴ ساعت روشنایی ۱-۲ ساعت خاموشی داشته باشیم. البته لازم به ذکر است که بسته به تجربه پرورش دهنده، چنانچه برنامه نوری دوره قبل کارآمد بوده است همان برنامه اعمال گردد.

میزان نور مورد نیاز دو روز اول ۱۰۰ لوکس است و سپس آن را باید به ۵۰ لوکس رساند. در خصوص بوقلمون‌های مولد که برای تولید تنخم پرورش داده می‌شوند تا قبل از بلوغ (۲۰ هفتگی) بایستی حد اکثر ۸ تا ۱۰ ساعت روشنایی تأمین نمود. برخی متخصصین حتی برنامه نوری ۱۴ ساعت روشنایی و ۱۰ ساعت تاریکی را برای روزهای اول پیشنهاد می‌کنند. یکی از برنامه‌های نوری مورد استفاده و توصیه شده در پرورش بوقلمون گوشتی طبق جدول زیر می‌باشد:

برنامه نوری بوقلمون‌های گوشتی نژاد سنگین

بهار و تابستان	
۲۴ ساعت روشنایی	۰ تا ۳ روزگی
۴ ساعت تاریکی داده شود	روزگی تا ۶ هفتگی
۵ ساعت تاریکی	۷ هفته
۶ ساعت تاریکی	۸ هفته
۷ ساعت تاریکی	۹ هفته
۸ ساعت تاریکی	۱۰ هفته
۹ ساعت تاریکی	۱۱ هفته
۱۰ ساعت تاریکی	از هفته ۱۲ تا فروش

پاییز و زمستان	
۲۴ ساعت روشنایی	۰ تا ۳ روزگی
۴ ساعت تاریکی داده شود	روزگی تا ۶ هفتگی
۵ ساعت تاریکی	۷ هفته
۵/۵ ساعت تاریکی	۸ هفته
۶ ساعت تاریکی	۹ هفته
۶/۵ ساعت تاریکی	۱۰ هفته
۷ ساعت تاریکی	۱۱ هفته
۸ ساعت تاریکی	از هفته ۱۲ تا فروش

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

چند توصیه در مورد نور سالن:

- بهتر است میزان خاموشی توصیه شده در چند مرحله اجرا گردد.
- شدت نور باید در سالن یکنواخت باشد.
- کاهش زود هنگام طول روشنایی در هفته اول فعالیت تغذیه ای و وزن را کم خواهد کرد .
- شدت نور در سنین بالاتر حتماً کاهش یابد. اصولاً پولت های بوقلمون یاد می گیرند که قبل از خاموشی به اندازه کافی غذا بخورند. لذا خاموشی دادن می تواند تا حدی بعنوان یکی از راه های کنترل مصرف دان مورد استفاده قرار گیرد.

پن دایره شکل اولیه برای تعداد کمی پولت بوقلمون

مدیریت پرورش

پولت ها در مقایسه با جوجه گوشتی تلفات بیشتری در هفته اول دارند که بیشتر به دلیل گرسنگی و تشنگی می باشد. ده روز اول دوره پرورش بسیار حساس می باشد و از آنجا که پولت ها تبل و کم تحرک می باشند در معرض دو مشکل اساسی می باشند. یکی مسئله گرسنگی و دیگری کم آبی بدن. لذا بایستی به روش های مختلف پولت ها را به مصرف خوراک و آب تحریک نمود. به این منظور بایستی به آرامی در بین گله راه رفت تا پولت ها به غذا خوردن تحریک شوند. همچنین کارهایی مانند پن بندی بدون گوشه یا نور شدید از جمله تحریکات لازم است و در این بین بایستی توجه داشت که پولت ها نبایستی مجبور باشند بیشتر از ۳ متر برای مصرف

خوراک و آب راه بروند. فعالیت هایی از قبیل واکسیناسیون، خونگیری و غیره نبایستی موجب صدمه جدی به پولت ها شود. اصولاً در چند هفته اول دوره پرورش، گرسنگی، کم آبی بدن و عفونت بند ناف از دلایل عمدۀ تلفات در گله های بوقلمون می باشند. روزانه حداقل دو بار در صبح و بعد از ظهر گله بازرگی شود و تلفات احتمالی جمع آوری گردد. همچنین بایستی از کار کرد مناسب آبخوری ها و دانخوری ها اطمینان حاصل نمود.

پن دایره ای در روزهای اول

پولت بوقلمون ۱۰ روزه و بعد از خروج از پن های دایره ای

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

نوك چيني

نوك بوقلمونهای جوان بین ۲-۵ هفتگی چیده می شود. چنانچه دیرتر از این سنین اقدام به نوك چيني نمائیم، گرفتن و مهار حیوان به دلیل سنگینی جثه دشوار خواهد بود و ممکن است بوقلمون دچار پر ریزی گردد. پیش از اینکه بوقلمونها دچار کانی بالیسم و پرکنی شوند، بهتر است عمل نوك چيني انجام گيرد. نوك چيني نباید در یک روزگی و در جوجه کشی انجام شود. زیرا ممکن است این عمل باعث بروز استرس و بی میلی جوجه ها به غذا و آب و در نتیجه نزاری و بی آب شدن بدن حیوان (دهیدراسيون) گردد.

باید دقت شود سوراخ های بینی چیده نشود. همچنین دقت کنید که پس از این عمل غذا در دانخوری در سطحی باشد که جوجه های نوك چیده شده به راحتی بتوانند آن را بخورند.

قطع تاج و ريش

تاج و ريش از اعضائی هستند که اغلب در نزاع های بین پرندهگان به خصوص بوقلمون ها از هر عضو دیگری آسیب پذیرتر می باشد. تاج و ريش را می توان در جوجه بوقلمونهای یک روزه به سادگی با قرار دادن بین انگشت سبابه و شست با ناخن شست قطع نمود. حتی تا سن سه هفتگی نيز می توان آن را با ناخن گير و قیچی به راحتی قطع نمود.

قطع ناخن

قطع ناخن معمولاً برای جلوگیری از ایجاد خراش روی پوست بدن و پهلوی بوقلمون انجام می شود. این عمل بیشتر در محیط هائی که تعداد بوقلمون زیاد و بیش از حد متراکم است، انجام می شود. ولی حتی در پرورش در چراغاه نيز بسیار مفید است. برای این منظور بایستی ناخن ها به کلی قطع شوند. قطع ناخن باید در روز اول زندگی در موسسه جوجه کشی انجام گيرد.

قطع پر

چنانچه بوقلمون در چراغاه پرورش داده شود با قطع پرها به سهولت می توان جلوی پرواز این پرنده را گرفت. قطع پر از قسمت انتهائی یک بال با یک نوك چين از اقداماتی است که جلوی پرواز را در چراغاه خواهد گرفت. قطع پر با نوك چين بر قری در یک روزگی تا ده روزگی می تواند انجام گيرد. عمل قطع پر در حال حاضر کم تر از سابق انجام می شود، زیرا

در بوقلمونهای گوشتی موجب بدشکلی لاشه می‌گردد.

تغذیه بوقلمون

در تغذیه پولت‌های جوان بوقلمون غذای کرامبل (جبه ریز) بهتر از آردی است. بنابراین کرامبل از کیفیت لازم برخوردار است. از روز سوم به بعد روی دانخوری‌ها سنگریزه می‌ریزیم. دمای بالا در تابستان موجب بروز استرس حرارتی می‌گردد که عوارض نامطلوبی در پی دارد. در حرارت بالا مصرف خوراک کاهش پیدا می‌کند و نهایتاً مسائلی مانند کاهش رشد و کاهش قدرت سیستم ایمنی بدن پرنده عارض می‌گردد.

برای مبارزه با استرس حرارتی می‌توان از اقدامات مدیریتی و تغذیه‌ای استفاده نمود. از جمله اقدامات مدیریتی می‌توان به تغذیه در صبح و عصر، آب خنک، عایق‌کاری، مه‌پاشی، مدیریت بستر (خشک ماندن بستر)، تهویه مناسب و خنک کردن سالن با سیستم‌های خنک‌کننده (چیلر) اشاره نمود.

بعنوان اقدامات تغذیه‌ای هم می‌توان به افزایش غلظت انرژی جیره (استفاده از چربی‌ها)، استفاده از مکمل‌های نمکی مانند جوش شیرین و کلروفور آمونیم، استفاده از مکمل‌های ویتامینه مانند ویتامین C و بتائین و کاهش پروتئین جیره به همراه دو برابر کردن مکمل لیزین و متیونین اشاره نمود.

پولت‌ها در روز اول بطور میانگین ۱۱۰ گرم وزن دارند و یک بوقلمون نر در هفته ۲۲ حدوداً ۱۷ کیلوگرم وزن دارد. لذا این رشد سریع نمایانگر نیاز بالای تغذیه‌ای پولت‌ها است و بایستی تغذیه بر اساس استاندارهای خوراکی و دقیق صورت پذیرد.

استاندارد رشد در بوقلمون‌های تجاری

اضافه وزن (گرم)	ضریب تبدیل	سن (هفته)	وزن (کیلوگرم)	جنسیت
۱۱۰ - ۱۳۰	۲/۶	۱۸	۱۵	نر
۷۷ - ۹۰	۲/۲۵	۱۴	۷/۵	ماده

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

در تغذیه بوقلمون، غلات و چربی‌ها بعنوان کنسانتره انرژی‌زا و کنجاله دانه‌های روغنی (سویا، کلزا و غیره) بعنوان مکمل پروتئینی و مکمل‌های ویتامینه و معدنی به همراه مواد افزودنی مورد نیاز مانند آنزیم، پلت بایندر، کوکسیدیواستات و ... استفاده می‌گردد.

کنسانتره‌های انرژی‌زا:

ذرت، گندم و جو مهمترین غلات مورد استفاده می‌باشند. غلات برای استفاده در تغذیه طیور نیاز به فرآوری دارند که معمول‌ترین فرآوری در کشور ما آسیاب کردن می‌باشد. ولیکن فرآوری‌های دیگر مانند غلتک زدن، پولکی کردن، میکرونیزاسیون و خیساندن نیز اعمال می‌گردد. غلات عموماً از لحاظ کلسیم فقیر می‌باشند و باستی حتماً با مکمل‌های کلسیم همراه شوند. در بین غلات ذرت بالاترین انرژی متابولیسمی و جو بالاترین درصد پروتئین را دارند. در هنگام استفاده از گندم و جو به جهت قندهای غیرنشاسته‌ای بالا، باستی از آنزیم استفاده شود؛ زیرا که بتاگلوکان جو و یا گلوتون گندم باعث چسبندگی بیشتر محتویات گوارشی شده و میزان هضم‌پذیری و عملکرد آنزیم‌های گوارشی را کاهش می‌دهد و همین طور مسئله چسبندگی مقعد نیز بوجود می‌آید. چنانچه ضایعات نانوایی در خوراک طیور مورد استفاده قرار گیرد، باستی به آلوهه نبودن آن به کیک و همچنین نمک بالای آن توجه خاص نمود. استفاده از چربی بعنوان تأمین‌کننده انرژی مزایایی دارد، از جمله: انرژی فشرده، ارزش کالری اضافی، خوشخوراکی جیره، کاهش گرد و غبار جیره و کاهش ضایعات دان. البته باستی توجه داشت که عواملی مانند ماهیت بیوشیمیایی چربی و سن پرنده بر میزان هضم‌پذیری چربی‌ها موثر هستند.

مکمل‌های پروتئینی:

کنجاله دانه‌های روغنی پروتئین بالایی دارند و عموماً حاوی مواد ضد تغذیه‌ای می‌باشند. این مواد باعث اثرات سوء رشد در طیور می‌گردد و با فرآوری‌های مناسب خنثی می‌شوند. فرآوری حرارتی تا حد زیادی باعث کاهش این گونه مواد مضر می‌گردد. در کنار کنجاله دانه‌های روغنی محصولاتی مانند پودر گوشت و ماهی و پودر متیونین نیز بعنوان مکمل‌های پروتئینی مورد استفاده قرار می‌گیرند. مسئله فساد در پودر گوشت و ماهی

و وجود آنزیم در پودر ماهی (آنزیم از بین برنده تیامین) از جمله عوامل نامطلوب در این گونه محصولات می‌باشد. در تغذیه پروتئین تعادل اسیدهای آمینه بسیار مهم می‌باشد. زیرا چنانچه یکی از اسیدهای آمینه خصوصاً اسیدهای آمینه ضروری در ساخت پروتئین‌های بافتی (رشد عضلات) و یا دیگر پروتئین‌های بدن کمبود داشته باشد، ساخت پروتئین با اختلال همراه خواهد بود. لذا بایستی به این گونه اسیدهای آمینه که اصطلاحاً اسیدهای آمینه محدود کننده گفته می‌شود، توجه خاص داشت. متیونین، لیزین و آرژین از جمله اسیدهای آمینه محدود کننده می‌باشند.

کترل کیفی خوراک:

خوراک تولید شده بایستی از لحاظ کیفیت شرایط لازم را داشته باشد. از شاخص‌های مورد استفاده در کترل کیفی خوراک می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- ۱- شاخص‌های تغذیه‌ای (شامل میزان مواد مغذی جیره، اعم از انرژی متابولیسمی، پروتئین، مواد معدنی، فیبر، چربی جیره، و...)
- ۲- شاخص‌های فیزیکی (شامل شکل جیره، میزان قوام پلت تولیدی، آلودگی‌های مواد خارجی، فرآوری مناسب و...)
- ۳- شاخص‌های بهداشتی (شامل آلودگی‌های میکروبی، ویروسی و قارچی و مواد ضدتغذیه‌ای در جیره)

لازم به ذکر است که کیفیت نهایی خوراک تولیدی بستگی به کیفیت تک تک اقلام مصرفی در تهیی خوراک دارد. لذا بایستی در ابتدا به کیفیت اقلام مصرفی توجه خاص داشت.

احتیاجات تغذیه‌ای بوقلمون:

در جدول صفحه بعد احتیاجات غذایی بوقلمون در سنین مختلف ذکر شده است که بایستی در زمان تنظیم جیره به آن‌ها مراجعه نمود. همان طور که دیده می‌شود کل دوره پرورش از لحاظ تغذیه‌ای به ۶ دوره تقسیم‌بندی می‌گردد که مربوط است به سنین ۰ تا ۴، ۸ تا ۱۲، ۱۶ تا ۲۰ و ۲۰ تا ۲۴ هفتگی. (بوقلمون‌های ماده دوره پرورش کوتاه‌تری دارند و معمولاً حداقل تا ۲۰ هفتگی پرورش می‌یابند).

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

احتیاجات غذایی بوقلمون

احتیاجات غذایی	سن (هفته)	۰-۴	۵-۸	۹-۱۱	۱۲-۱۴	۱۵-۱۶	بعد از ۱۷
پروتئین خام (درصد)	۲۸	۲۶	۲۳	۲۱	۱۸	۱۶	۱۷
انرژی متابولیسم (کیلوکالری در هر کیلو)	۲۸۵۰	۲۹۰۰	۳۰۵۰	۳۲۰۰	۳۲۵۰	۳۳۲۵	
کلسیم (درصد)	۱/۴	۱/۲۵	۱/۱۵	۱/۰۵	۰/۹۵	۰/۸۵	
فسفر (درصد)	۰/۷۵	۰/۷	۰/۶۵	۰/۶۰	۰/۵۵	۰/۴۸	
سدیم (درصد)	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۱۷	
متیونین (درصد)	۰/۶۲	۰/۵۶	۰/۵۲	۰/۴۸	۰/۴۲	۰/۳۵	
متیون+سیستین (درصد)	۱/۰۵	۰/۹۳	۰/۸۴	۰/۷۵	۰/۶۸	۰/۵۸	
لیزین (درصد)	۱/۷	۱/۶	۱/۴۵	۱/۳۰	۱/۱۲	۱/۱۰	

منبع: کتاب تغذیه تجاری طیور (نویسنده- لیسون و سامرزا

شروع دوره پرورش بسیار مهم است. جیره اولیه ۲۸ درصد پروتئین دارد که برای تأمین آن باقیستی مقدار زیادی سویا مصرف نمود (تا حد ۴۵ درصد) و برای تأمین انرژی کافی، باید از چربی که انرژی فشرده دارد، استفاده گردد. پروتئین مورد نیاز بوقلمون‌ها برای تأمین رشد، نگهداری و رشد پرها مصرف می‌گردد.

باقیستی توجه داشت استفاده از پروتئین بعنوان منبع انرژی مطلوب نیست، زیرا: ۱- پروتئین از چربی و کربوهیدرات گران‌تر است ۲- تبدیل اسیدهای آمینه به گلوکز نسبت به چربی‌ها و کربوهیدرات‌ها مقدار بیشتری حرارت و انرژی مصرف می‌کند ۳- دفع ازت نیاز به آب را افزایش می‌دهد و علاوه بر فشار به کلیه‌ها برای دفع ازت، بستر نیز مرتبط‌تر می‌گردد. لذا بهتر است پروتئین در جیره غذایی تا سرحد امکان دقیق و بر اساس نیاز پرنده تنظیم گردد.

عوامل مؤثر بر رشد

رشد بوقلمون‌ها به عوامل ژنتیکی و غیر ژنتیکی وابسته است. درین عوامل غیر ژنتیکی، محیط و تغذیه نقش بسزا دارند. بطور مثال دمای محیط یکی از عوامل تاثیرگذار بر رشد می‌باشد. در دمای بالا رشد بدن و مصرف خوراک کاهش می‌یابد و ضریب تبدیل غذایی بالا می‌رود. دلیل این مطلب به نقش استرس‌زاوی دمای بالا بر می‌گردد. در دمای بالا مکانیسم‌هایی مانند

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

لهله زدن، کاهش تحرک و کاهش تغذیه همگی در جهت کاهش دمای بدن به کار می‌افتد و بدین ترتیب رشد کاهش می‌یابد.

نیازهای ویتامینه و مواد معدنی هیریدهای تجاری بوقلمون تا سن ۴ هفتگی

نیازهای ویتامینه	
	ویتامین (واحد بین المللی)
۱۰۰۰	ویتامین دی ۳ (واحد بین المللی)
۵۰۰۰	ویتامین ای (واحد بین المللی)
۱۰۰	ویتامین کا (میلی گرم در کیلو)
۴	تیامین (میلی گرم در کیلو)
۴/۵	ریبو فلاوین (میلی گرم در کیلو)
۱۵	کولین (میلی گرم در کیلو)
۱۲۰۰	پیریدوکسین (میلی گرم در کیلو)
۵	بیوتین (میلی گرم در کیلو)
۰/۳	فولاسین (میلی گرم در کیلو)
۲/۵	ویتامین ب (میلی گرم در کیلو)
۰/۰۴۰	ویتامین ب۱۲ (میلی گرم در کیلو)
نیازهای مواد معدنی	
۱۵	من (میلی گرم در کیلو)
۱۶۰	روی (میلی گرم در کیلو)
۸۰	آهن (میلی گرم در کیلو)
۱۶۰	منگنز (میلی گرم در کیلو)
۰/۳	سلنیم (میلی گرم در کیلو)
۳	ید (میلی گرم در کیلو)

منبع : کتاب تغذیه تجاری طیور (نویسنده - لیسون و سامرز)

یکی دیگر از عوامل غیرژنتیکی ، اقلام موجود در تهیه جیره می‌باشد. بطور مثال هضم چربی در پولت‌های بوقلمون جوان با مشکل رویرو است. با افزایش سن بوقلمون‌ها میزان هضم پذیری چربی هم افزایش می‌یابد. بنابراین در سنین پایین نبایستی چربی بالایی در جیره وارد نمود.

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

از دیگر عوامل تاثیرگذار بر میزان رشد، شکل فیزیکی جیره می‌باشد. میزان افزایش وزن بدن در خوراک‌های پلت شده بالاتر است. در طی فرآیند پلت‌سازی، تغییرات فیزیکی (فراهم‌سازی همه مواد مغذی در یک حبه) و تغییرات شیمیایی (کاهش مواد مراحم رشد) رخ می‌دهد و در نتیجه با تغذیه پلت، رشد بهتری حاصل می‌شود. کاهش هدرروی خوراک، ضد عفونی شدن خوراک، ماندگاری بیشتر و کاهش گرد و غبار جیره از دیگر مزایای خوراک پلت می‌باشد. در جدول زیر میزان مصرف خوراک بوقلمون‌ها در سنین مختلف بیان شده است.

وزن بدن و مصرف خوراک در بوقلمون‌های سنگین در سنین مختلف

سن (هفتاه)	وزن بدن (کیلوگرم)	مصرف خوراک هفتگی (کیلوگرم)	مصرف خوراک کل (جمعی) (کیلوگرم)	سن (هفتاه)	وزن بدن (کیلوگرم)	ماده	نمره	ماده	سن (هفتاه)
۱	۰/۱۱	۰/۱۱	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
۲	۰/۲۴	۰/۲۷	۰/۲۷	۰/۲۰	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۲۰
۳	۰/۴۷	۰/۵۸	۰/۶۶	۰/۴۹	۰/۴۹	۰/۴۹	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۴۵
۴	۰/۷۰	۰/۷۰	۱/۱۲	۱/۱۲	۰/۶۱	۰/۶۱	۱/۳۶	۱/۳۶	۰/۶۱
۵	۱/۱	۱/۵	۱/۷۲	۱/۷۲	۰/۷۰	۰/۷۰	۲/۰۶	۲/۰۶	۰/۷۰
۶	۱/۶	۲/۰	۲/۴۸	۲/۴۸	۰/۸۶	۰/۸۶	۲/۹۲	۲/۹۲	۰/۸۶
۷	۲/۱	۲/۶	۳/۳۷	۳/۳۷	۱/۰۸	۱/۰۸	۴/۰۰	۴/۰۰	۱/۰۸
۸	۲/۶	۳/۳	۴/۴۱	۴/۴۱	۱/۳۰	۱/۳۰	۵/۳۰	۵/۳۰	۱/۳۰
۹	۳/۱	۴/۰	۵/۰۹	۵/۰۹	۱/۰۱	۱/۰۱	۶/۸۱	۶/۸۱	۱/۰۱
۱۰	۳/۷	۴/۷	۶/۹۳	۶/۹۳	۱/۷۸	۱/۷۸	۸/۰۹	۸/۰۹	۱/۷۸
۱۱	۴/۳	۵/۰	۷/۴۰	۷/۴۰	۱/۹۹	۱/۹۹	۱۰/۵۸	۱۰/۵۸	۱/۹۹
۱۲	۴/۸	۶/۳	۹/۹۹	۹/۹۹	۲/۲۵	۲/۲۵	۱۲/۸۳	۱۲/۸۳	۲/۲۵
۱۳	۵/۳	۷/۱	۱۱/۶۹	۱۱/۶۹	۲/۵۱	۲/۵۱	۱۵/۳۴	۱۵/۳۴	۲/۵۱
۱۴	۵/۸	۸/۰	۱۳/۴۴	۱۳/۴۴	۲/۶۶	۲/۶۶	۱۸/۰۰	۱۸/۰۰	۲/۶۶
۱۵	۶/۳	۸/۸	۱۵/۲۶	۱۵/۲۶	۲/۸۹	۲/۸۹	۲۰/۸۹	۲۰/۸۹	۲/۸۹
۱۶	۶/۷	۹/۷	۱۷/۱۸	۱۷/۱۸	۳/۰۵	۳/۰۵	۲۲/۹۴	۲۲/۹۴	۳/۰۵
۱۷	۷/۱	۱۰/۵	۱۹/۲۱	۱۹/۲۱	۳/۱۳	۳/۱۳	۲۷/۰۳	۲۷/۰۳	۳/۱۳
۱۸	۷/۵	۱۱/۳	۲۱/۲۸	۲۱/۲۸	۳/۲۷	۳/۲۷	۳۰/۷۴	۳۰/۷۴	۳/۲۷
۱۹	۷/۸	۱۲/۱	۲۳/۴۳	۲۳/۴۳	۳/۴۳	۳/۴۳	۳۳/۷۷	۳۳/۷۷	۳/۴۳
۲۰	۸/۱	۱۲/۸	۲۵/۶۶	۲۵/۶۶	۳/۶۰	۳/۶۰	۳۷/۷۷	۳۷/۷۷	۳/۶۰
۲۱	۱۳/۵	۱۳/۵	۴۱/۰۸	۴۱/۰۸	۳/۷۱	۳/۷۱	۴۱/۰۸	۴۱/۰۸	۳/۷۱
۲۲	۱۴/۲	۱۴/۲	۴۴/۹۰	۴۴/۹۰	۳/۸۲	۳/۸۲	۴۴/۹۰	۴۴/۹۰	۳/۸۲
۲۳	۱۴/۸	۱۴/۸	۴۸/۸۴	۴۸/۸۴	۳/۹۴	۳/۹۴	۴۸/۸۴	۴۸/۸۴	۳/۹۴
۲۴	۱۵/۴	۱۵/۴	۵۲/۸۹	۵۲/۸۹	۴/۰۵	۴/۰۵	۵۲/۸۹	۵۲/۸۹	۴/۰۵

منبع : کتاب تغذیه تجاری طیور (نویسنده- لیسون و سامرز)

پرورش گله های مولد

بوقلمون های اصلاح شده که صفات مورد نظر را داشته باشند، بعنوان گله های مولد پرورش می یابند و از تخم آن ها برای تولید پولت های گوشتی استفاده می شود. بوقلمون در ۳۰ هفتگی به بلوغ جنسی می رسد و دوره تخم گذاری اقتصادی آن ها ۲۵ هفته طول می کشد. در طول این مدت ۹۵ تا ۱۰۰ عدد تخم می گذارند. در بوقلمون های بومی این تعداد بسیار کمتر است و حدود ۳۵ تا ۴۰ عدد می باشد. چنانچه بوقلمون ها مجبور به پرریزی شوند، می توانند یک دوره دیگر را هم تخم تولید کنند که تعداد آن از دوره اول کمتر است (در حدود ۷۰ تخم). تخم بوقلمون حدوداً ۸۵ گرم وزن دارد.

گله های مولد بر روی بستر و نر و ماده بصورت جدا از هم پرورش می یابند و بارورسازی بصورت تلقیح مصنوعی انجام می گیرد. برای تخم گذاری ماده ها، لانه های مناسب قرار می دهند و هر روزه در سالن تخم ها جمع می شوند تا از آلودگی در امان باشند و در صد جوجه درآوری کاهش نیابد.

بایستی گله ماده ها به گونه ای کنترل شود که تخم دهی مناسبی داشته و از دوام خوبی برخوردار باشد. به این منظور ماده ها را بایستی در زمان مناسب تحریک به توسعه جنسی نمود. برای این هدف باید فضای لازم بهینه تأمین و تغذیه ماده ها برای رسیدن به وزن هدف (وزن بلوغ جنسی) انجام شود. همچنین پولت های نر که دارای مشکل حرکتی هستند یا وزن سبک تری نسبت به بقیه دارند، بایستی حذف شوند. این بوقلمون ها به درد اسپرم گیری نمی خورند.

کنترل وزن گله های مولد

برای جلوگیری از چاقی و کاهش باروری جنسی، بایستی اقداماتی نظیر محدودیت غذایی را اعمال نمود. برای کنترل وزن بایستی بصورت دوره‌ای وزن بوقلمون‌ها کنترل شود و با کاتالوگ سویه مطابقت داده شود. ماده‌ها در پایان ۶ هفتگی وقتی سالن اولیه را ترک می‌کنند، بایستی وزن مناسبی در حدود ۱۵ کیلوگرم داشته باشند. همچنین نرها در اولین اسپرم‌گیری بایستی وزن مناسب حدوداً ۲۲ کیلوگرم داشته باشند.

کنترل نور در سالن گله های مولد

از آنجاکه نور عامل تحریک‌کننده جنسی است، بایستی در سالن گله‌های مولد کنترل شود. در عمل طول مدت روشنایی در سالن، تعیین‌کننده فرآیند تخمگذاری می‌باشد. برای تحریک و توسعه سیستم تناسلی می‌توان با کاهش و سپس افزایش طول مدت روشنایی در سالن چرخه تولید مثلی را تحریک نمود. از ۱۱-۲ هفتگی، روزانه ۱۴ ساعت نور و ۱۰ ساعت تاریکی اعمال می‌گردد. از ۱۴ تا ۱۷ هفتگی، روزانه یک ساعت به تاریکی افزوده می‌گردد و از ۱۸ تا ۲۹ هفتگی، روزانه ۶ ساعت نور و ۱۸ ساعت تاریکی اعمال می‌شود. از سن ۳۰ هفتگی و شروع تخمگذاری روزانه ۱۴ ساعت نور مداوم لازم است. اصولاً نور طبیعی نسبت به نور مصنوعی ارجحیت دارد. ولی در سالن‌های بسته نور مصنوعی استفاده می‌شود که شدت آن در روزهای اول (۲ تا ۴ روزگی) ۱۰۰ لوکس و در مابقی زمان‌ها ۵۰ لوکس کفایت می‌کند. بوقلمون‌های نر علاوه بر کنترل وزن به برنامه نوری مناسب نیاز دارند تا حداکثر باروری را داشته باشند. برنامه نوردهی نرها ۸ هفته قبل از شروع اسپرم‌گیری با هدف توسعه اندام‌های جنسی انجام می‌شود. در نرها شدت نور بایستی بیشتر باشد (۱۰۰ لوکس). از زمان خروج از تخم تا حدود ۱۶ هفتگی، روزانه ۱۰ ساعت نور و ۱۴ ساعت تاریکی برای نرها اعمال می‌شود. سپس از سن ۱۷ هفتگی تا انتها ۱۴ ساعت نور و ۱۰ ساعت تاریکی را اعمال می‌نماییم.

تعیین جنسیت

تعیین جنسیت پولت های بوقلمون در روز اول ممکن نیست. اما در ادامه پرورش پولت ها، بوقلمون های نر از ماده ها سنگین تر شده و در حدود پنج هفتگی غبیر صورتی یا قرمز نرها معلوم می شود و از این طریق می توان نرها را تشخیص داد. علاوه بر شاخص وزن بدن، می توان از طریق رفتارهای نمایشی نرها مانند: باز کردن بال ها و سرو صدا کردن، نرها را تشخیص داد. هر چه تفکیک جنسی زودتر انجام شود، راندمان مدیریت گله های مولد بالاتر خواهد بود.

جفتگیری

به ازای هر بوقلمون نر ۳ تا ۵ ماده در نظر گرفته می شود. انتظار می رود در هر سال ۴۰-۵۰ جوجه از هر ماده بدست آید (مابقی تخمهای نابارور و کمکیفیت می باشند و تعدادی بعد از تولد می میرند). نرها بیش از یک سال برای جفتگیری استفاده نمی شوند.

تلقیح مصنوعی

تلقیح مصنوعی به معنای جمع آوری اسپرم نرها و انتقال آن به دستگاه تناسلی ماده می باشد. با این روش باروری بالای بوقلمون ها حفظ می شود و به اندازه دوز مورد نیاز، اسپرم به

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

اویداکت بوقلمون ماده منتقل می‌گردد. اسپرم‌گیری از بوقلمون‌های نر که جداگانه نگهداری می‌شوند، بعمل می‌آید. این گونه نرها در شرایط محیطی و تغذیه‌ای ایده آل نگهداری می‌شوند (دما ۱۵ درجه و دانخوری و آبخوری کافی).

قبل از اسپرم‌گیری مراحل آماده‌سازی بوقلمون نر شامل: چیدن پرهای اطراف مقعد و با آرامش رفتار کردن با بوقلمون نر انجام می‌شود. وسایل جمع‌آوری اسپرم بایستی استریل بوده و با اتاق کار «هم‌دما» شده باشند. اسپرم‌گیری با فشار اطراف مقعد و ماساژ کمر صورت می‌پذیرد. بعد از جمع‌آوری اسپرم حداتر در مدت ۳۰ دقیقه بایستی استفاده شود. تلقیح بایستی با آرامش انجام شود. بسته به کیفیت اسپرم و سن بوقلمون نر، اسپرم رقیق شده به مقدار ۳٪ میلی‌لیتر و با استفاده از سرنگ در ابتدای اویداکت بوقلمون ماده تلقیح می‌شود. بوقلمون‌های ماده بالغ را در هر هفته تلقیح می‌کنند تا تخم‌های بارور تولید کنند. همچنین بوقلمون‌های ماده که در اولین تخم‌گذاری می‌باشند (۱۴ تا ۱۶ روز بعد از تغییر برنامه نوری برای تحریک جنسی) نسبت به تلقیح آن‌ها اقدام می‌شود.

بیماری‌های متابولیک و تغذیه‌ای بوقلمون

ضعف پا:

عمدتاً ناشی از کمبود کلسیم و فسفر، ویتامین D و وزن زیاد می‌باشد. کمبود کولین و بیوتین

باعث پیچیدگی ساق پا (پروزیس) می‌گردد.

تاول سینه:

مشکلات ناشی از ضعف پا و سنگینی وزن خصوصاً در سنین بالا باعث می‌گردد که مرغ و بوقلمون روی زمین خوابیده و حرارت و آلودگی بستر باعث ایجاد تاول در سینه شود. این حالت باعث کاهش کیفیت لاشه در زمان کشتار می‌شود و برای جلوگیری از آن مدیریت بستر و آمونیاک موثر است.

چینه‌دان آویخته:

جیره‌های حاوی مواد قندی سهل التخمير باعث تولید گاز کربنیک در چینه‌دان شده، انبساط و نهایتاً افتادگی این بخش را موجب می‌گردد. برای جلوگیری از این حالت جیره خوراکی بایستی به حد کافی فیر داشته باشد و از مواد سریع التخمير استفاده نشود. در ضمن بایستی از پرخواری و بستر خواری پولت‌ها جلوگیری بعمل آورد تا باعث انشاستگی خوراک در چینه‌دان نگردد.

پارگی آئورت:

در هفته‌های آخر پرورش، کمبود شدید مس و فشار خون بالا باعث مرگ بوقلمون‌ها در اثر پارگی آئورت می‌گردد. این حالت در جیره‌های با پودر ماهی بالا هم (بالاتر از ۱۵ درصد) گزارش شده است.

آسیت:

سویه‌های سریع الرشد طیور مانند مرغ و بوقلمون به جهت متابولیسم بالای بدن‌شان به اکسیژن زیادی نیاز دارند و گاهًا به جهت نارسایی قلب برای اکسیژن رسانی، ضربان و فشار خون افزایش می‌یابد. این عامل باعث نشت پلاسمما به محوطه بطنی و آب‌آوردگی شکم می‌گردد که به این حالت آسیت گفته می‌شود.

اصولاً هر عاملی که باعث کمبود اکسیژن و فشار به قلب گردد، باعث آسیت می‌شود. بطور مثال پرورش طیور در ارتفاعات، گرد و خاکی بودن سالن پرورش و عدم مدیریت اصولی بستر و وجود آمونیاک در سالن از جمله عواملی هستند که باعث آسیت می‌گردند.

تورم کف پا :

ورود باکتری‌ها به ناحیه نرم کف پا باعث این عفونت می‌گردد و عوامل تغذیه‌ای مانند کمبود بیوتین، اسید پانتوتئینیک، نیاسین، روی و متیونین تقویت‌کننده این حالت می‌باشند. عوامل افزایش‌دهنده مصرف آب (مانند دمای بالا، نمک جیره و...) که موجب خیس شدن زیادی بستر می‌گردند نیز تورم کف پا را تشدید می‌کنند.

کمبود ویتامین E :

طیفی از نارسایی‌ها همراه با اکسیداسیون بافت‌ها وجود دارد که در اثر کمبود ویتامین E بوجود می‌آید. خوراک‌های فاسدشده باعث کاهش محتوی ویتامین E جیره می‌گردند و در این حال علائمی مانند تلوتلو خوردن، افتادن، فلنجی، ادم همراه با خون، خونریزی و تورم مخچه و رگه‌های سفید روی عضلات حاکی از این کمبود است. برای پیشگیری از این عارضه بایستی جیره خوراکی به اندازه کافی سلنیم و ویتامین E داشته باشد.

منابع مورد استفاده:

- ۱) مرتضی بیکی، اصول پرورش بوقلمون (گوشتی و مولد)، ۱۳۹۳، انتشارات مرز دانش
- ۲) Commercial Poultry Nutrition, Third Edition, ۲۰۰۵. Leeson S., Summers J.D
Nottingham University Press
- ۳) Breeder Management Guide, Hybrid (www.hybridturkeys.com), A Hendric Genetics Company

آشنایی با اصول پرورش بوقلمون

یادداشت